

Publicerad 2011-03-01 00:01 av frosthjärta

dr martens

Stänger ögonlocken
och låter bilder flimra
glimra

Han. Körsbärsläppglans och kritvita lakan
Grimaserar. Sover ensam

Knyter nävarna
och låter knogarna hamra i madrassen
Men det gör inte ont
De studsar bara tillbaka
och hjärtat tar smällen i stället

Reser mig upp. Läger mig ner. Gråter
Det gör ont oftare än det känns bra
Inte för att jag är obotligt kär. Det är inte så
Om jag kunde så skulle jag låta honom gå
Jag föll bara handlöst till marken

men han står nog stadigt i sina svarta kängor

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren frosthjärta med Poeter.se id #34136 innehar upphovsrätten